

Jeg synes blot, det skal nævnes. Jeg mener nemlig også, at der er en anden vigtig ting i forbindelse med udsendelse af vores forsvarsstyrker til internationale opgaver, og det er, at vi hele tiden skal have for øje, at vi bør have den danske befolknings forståelse for udsendelsen. Og det forstår befolkningen fint, når det drejer sig om lande i Europa såsom Jugoslavien – og det glæder mig altid at høre, at man i fædrelandet har forståelse for dette – men jo længere væk det er, desto mindre kan den forståelse måske etableres og fastholdes.

Jeg minder også om de økonomiske aspekter, for det bliver jo ikke billigt, og der er givet et skøn over udgifterne, men vi ved, at det kommer til at koste, og at det også kommer til at koste nedslidning af materiel. Og i 1996 brugte vi jo godt og vel det, vi havde til rådighed inden for den aftale, der nu er i forliget, om udsendelse af ca. 1.500 mand i FN-tjeneste; vi brugte godt 20 mio. kr. mere. Og jeg har fra ministeren fået en opgørelse over, hvad vi har brugt i 1997, men den forekommer mig ikke klar. For her er det nævnt, at vi er oppe på 500 mio. kr. i 1997-prisniveau, men deri er ikke medregnet udgifter til ekstraordinær nedslidning af materiel osv., og det må vi dyrke.

Men om ikke før, så når vi skal til at forhandle et nyt forsvarsforlig, risikerer vi jo at stå i den situation, at vi har brugt rigtig mange penge til det her og måske flere, end vi har til rådighed, og så er vi i en vanskelig situation. For vi må hele tiden tænke på, at også vores almindelige forsvar, om man så må sige, vores hjemlige forsvar, til stadighed skal have de økonomiske rammer, der er nødvendige, for at forsvaret kan virke troværdigt, også når det optræder i NATO-sammenhæng osv.

Men jeg går ud fra, at når vi skal forhandle forsvarsforlig, vil de tanker, jeg her har nævnt, vinde gehør hos regeringen, og hvis det er tilfældet, deltager vi gerne i Venstre. Men de økonomiske rammer for forsvaret skal altså være i orden.

Det står i bemærkningerne, at hvis der skal ske ændringer i bidraget, vil udenrigsministeren bringe det frem i Det Udenrigspolitiske Nævn. Men jeg går også ud fra, at vi i forligskredsen kommer til at drøfte eventuelle ændringer.

Og så vil jeg slutte med at sige, at når vi nu træffer den beslutning, som vi gør, og som jeg også er helt enig i at et bredt flertal forhåbentlig gør, så lægger vi afgørende vægt på, at vore

soldater får den optimale udrustning, når de sendes derned.

Hans Engell (KF):

Det Konservative Folkeparti har givet tilsagn om at støtte det foreliggende beslutningsforslag om at sende den danske styrke til Vestsahara. Men jeg vil gerne understrege, at det ikke sker uden ganske væsentlige betæneligheder, som først og fremmest handler om, hvorvidt opgaven er tilstrækkelig relevant for dansk forsvar. Det er jo trods alt ikke alle opgaver, som vi af FN bliver bedt om at deltage i, vi behøver eller bør sige ja til.

For det andet drejer vores betæneligheder sig om, hvorvidt det på et tidspunkt, hvor regeringen i sit nye regeringsgrundlag forestiller sig besparelser på forsvarsområdet i de kommende år, efterhånden er muligt at strække forsvarets ressourcer, så det kan løse så mange forskellige opgaver på samme tidspunkt, som der er tale om. Det er trods alt en begrænset personelstyrke, vi råder over.

Og endelig hæfter vi os for det tredje ved, at ingen andre nordiske lande har tilsluttet sig operationen, ligesom den tidsplanlægning, der fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, virker meget løs i fugerne.

Vi vil i forbindelse med udvalgsbehandlingen også se grundigt på sikkerheden for det personel, der skal udsendes, herunder også i forhold til eventuelle mineudlægninger, og her taler vi ikke blot om personsikkerheden, men også om køretøjer og andet.

Situationen i Vestsahara har i mere end 7 år været usikker og ret uoverskuelig, men vi er altså enige med regeringen i, at der nu omsider synes at være tilvejebragt et grundlag for en varig løsning. Og det er også kun i den sammenhæng, udsendelsen af den fredsbevarende styrke kan betragtes som meningsfuld, og det er også derfor, vi tilslutter os forslaget.

Men der er et par punkter, som jeg godt vil rejse over for ministrene under denne førstebehandling af forslaget og måske især over for forsvarsministeren:

I forbindelse med indgåelsen af det nuværende forsvarsforlig aftalte partierne, at der årligt skulle afsættes et nettobeløb på 530 mio. kr., svarende til udsendelse af ca. 1.500 mand i FN's tjeneste. Ved et eventuelt mindre forbrug i forligsperioden ville pengene komme i forsvarets kasse. Udgifter herudover må naturligvis afhol-